
ВЪ ДВАНАЙСЕТИЯ ЧАСЪ.

На сънъ въздишка печална простена
И мрачните тайни на сънъ смути.
Ржка се прозрачна на ложе отпустна
Отново унесена въ сънни мечти.

Догаря лампада. И сѣнки играятъ:
Прозрачни и меки прѣплитатъ се, падатъ,
И образи мъртви блудящи изъ мрака
Беззвучно тъмитъ смирено ласкаятъ.

На сънъ въздишка печална простене.
Догаря лампада, и сънни надежди
Настѣпватъ на прѣсти безплѣтни, стѣлени
Надъ нѣчие тихо, смирено легло.

Часовникъ повисналъ безстрастно вѣщае
На всички надежди жестокия край. . .
Изъ тъмния жгълъ мъгливо сияе
Небрѣжно повиснала спяща ржка.